

**Geofyzikální ústav AV ČR
Agentura Galerie H**

**Vás srdečně zvou
na osmou výstavu cyklu
Setkávání**

**Miroslav Koval
Záznamy (Kresby a fotografie)**

**zahájení 17.3.2004 v 16.00 hodin
v přednáškovém sále GFÚ**

na klavír zahraje Tomáš Kuta

**18.3.2004 - 30.4.2004
otevřeno po-pá 8.00-16.00 hodin**

Miroslav Koval: Kresba z většího cyklu, únor 1994, tuš na papíře, 137x11 mm, AGH

Miroslav Koval: Záznamy (Kresby a fotografie)

"Estetické kvality, které jsou také součástí výsledku, nejsou pro umělce prvotní, jsou logickým důsledkem záměru, který má obecnější platnost." Jiří Valoch, 1995.

Narodil se 26. listopadu 1944 v Havlíčkově Brodě. V letech 1965 - 1971 studoval na Akademii výtvarných umění v Praze (prof. František Jiroudek). Je členem výtvarné společnosti Kruh (1990) a Spolku olomouckých výtvarníků. Žije a pracuje v Sobotíně v podhůří Jeseníků.

Díky budoucí ženě, malířce Anežce Jílkové (Kovalové) se koncem šedesátých let seznámil se sochařem Jiřím Jílkem (1925-1981), po ukončení školy pravidelně dojížděl do Sobotína, pomáhal těžce nemocnému umělci s realizací některých plastik. Mnohaletá spolupráce malíře silně ovlivnila. Zapůsobila na něho Jílkova řemeslná poctivost, prostota výrazu, písmácká hloubavost, víra a lidská ryzost. Společně s Anežkou Kovalovou pečuje o sochařovu pozůstalost, o jeho umělecký i myšlenkový odkaz. Začátkem 70. let se Miroslav Koval také rozhodl žít mimo společenská a kulturní centra, v roce 1974 se v Sobotíně usídlil natrvalo.

Vždycky hodně kreslil, kresba je jeho hlavním výrazovým prostředkem. Inspiraci nalézá v bezprostředním okolí venkovského domku, čistou, jednoduchou formou zachycuje podobu a průběh přírodních událostí, vytváří jejich výtvarné analogie. Sleduje proměny přírody v průběhu dne i roku, obecné rytmy a jedinečné struktury (např. pohyb stébel trávy, rozložení listů stromů, návěje sněhu, tvar vodní hladiny, tání ledu, poryvy větru) zaznamenává na drobné formáty obyčejných papírů. Kreslí tuší, obyčejným perem, ale i nezvyklými nástroji - úlomky dřeva, větvičkami, stébly trávy. Dennodenní záznamy nejsou realistické, Miroslav Koval nezobrazuje povrch, minimálními prostředky usiluje o přesné i nepatrných proměn, posunů v čase. Cítí, že se do blízkých věcí a událostí promítají zákonitosti celého vesmíru, věří, že je možné vyšší řád zachytit. Křehké kresby buduje jakoby zevnitř, opakováním rytmů, zpřesňovaným vrstvením. Pracuje soustavně a vytrvale, početné záznamy skládá do otevřených řad a cyklů, např. Moře 1980-1981, Tající sníh 1980, Obilí 1980, Země 1978-1981, Koruny stromů 1981, Trávy 1981 apod. V roce 1994 vybral z tohoroční produkce sto kreseb vypovídajících o jednoletém usilování, celý projekt vydal Dům umění města Brna jako reprezentační katalog k výstavám v Galerii Václava Špály, (Praha, 1995) v Dům umění města Brna (1996) a v Galerii U bílého jednorožce (Klatovy, 1996).

V letech 1979-1984 namaloval několik monochromních obrazů. Reliéfní malby z okrových barev a přírodních písků jsou tematicky i pocitově blízké kresbách, ke kterým se po krátkém malířském období opět vrátil. Kromě kreslení fotografuje, na měkce vyzvětšovaných snímcích sleduje stejné motivy. Kovalova nenápadná, soustředěná a usilovná tvorba, patří k podstatným projevům současného českého výtvarného umění. "Estetické kvality, které jsou také součástí výsledku, nejsou pro umělce prvotní, jsou logickým důsledkem záměru, který má obecnější platnost." Jiří Valoch, 1995.